

Jozef, deel 1

Zijn naam betekent: Hij (Jahwé) voege er bij. Na lang wachten kreeg Rachel haar eerste zoon en ze wilde graag nog meer kinderen krijgen en daarom kreeg de eerstgeboren zoon van Jacob en Rachel de naam Jozef. Hij (Jahwé) voege er bij.

Later kregen Jacob en Rachel er nog een zoon bij namelijk Benjamin. Tijdens die bevalling is Rachel gestorven.

In het leven van Jozef komen twee dingen bijzonder naar voren: God beschikte al zijn wegen en de Heere liet alle dingen voor hem meewerken ten goede.

Maar God beschikte niet alleen de wegen van Jozef, Hij beschikt ook al onze wegen. In Daniel 5:23b zegt Daniël tegen de goddeloze koning Belsassar:

Maar de God, in wiens hand uw adem is en die al uw wegen beschikt, Hem hebt gij niet verheerlijkt.

Zoals God al de wegen van koning Belsassar beschikte, zo beschikt Hij ook al onze wegen. Het gaat er om, dat wij Hem op al die wegen verheerlijken, ook al gaan die wegen soms door diepe dalen zoals bij Jozef.

God had een plan, namelijk de vorming van het volk Israël in Egypte, en Hij zond Jozef vooruit.

God heeft ook een plan met ons leven. Wij zijn namelijk bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld van Jezus en voor hen laat God alle dingen meewerken ten goede. We lezen daarover in Romeinen 8:28 en 29 waar staat:

28 Wij weten nu, dat God alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens zijn voornemen geropenen zijn.

29 Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broeders.

Jezus is de Eerste, de grootste maar Hij krijgt veel broeders. Die zijn aan Hem gelijkvormig gemaakt.

Denk aan een twee euro muntstuk en aan een euro muntstuk van 50 cent. Allebei rond maar niet even groot. Gelijkvormig maar niet even gelijk aan waarde.

De scherpe hoeken moeten er af in ons leven en daarom zegt ons ook Col. 3:12

Doet dan aan, als door God uitverkoren heiligen en geliefden, innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld.

We zijn uitverkoren, al voor de grondlegging der wereld om heilig en onberispelijk te zijn voor Zijn aangezicht. In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen.¹

Hij beschikt ook alle dingen in ons leven en laat voor dat doel alle, maar dan ook alle dingen meewerken ten goede voor ons.

En het gaat er om dat wij Hem verheerlijken zullen op de wegen, waarop Hij ons leidt, ook al gaan die wegen soms door diepe dalen, zoals bij Jozef.

¹ Efeze 1:4/5

Jozef was nog een jongeman van 17 jaar en een onaangename eigenschap van Jozef was dat hij kwaad gerucht aangaande zijn broeders aan Jacob overbracht (37:2b).

Daarom haatten ze broers hem. En ze gingen Jozef nog meer haatten toen zijn vader Jakob een pronkgewaad voor hem maakte. Jacob had Jozef lief boven al zijn zonen en dat zette kwaad bloed bij zijn andere zonen.

Daarenboven kreeg Jozef nog twee bijzondere dromen die hij aan zijn broers vertelde. We lezen hierover in Genesis 37:5 waar staat:

5 En Jozef had een droom en vertelde dien aan zijn broeders; daarom haatten zij hem nog meer.

6/7 Hij zeide namelijk tot hen: Hoort toch deze droom dien ik gehad heb. Zie, wij waren aan het schoven binden in het veld. Daar richtte mijn schoof zich op en bleef overeind staan, en zie, uw schoven omringden haar en bogen zich voor mijn schoof neer.

8 Daarop zeiden zijn broeders tot hem: Wilt gij soms koning over ons zijn? Wilt ge soms over ons heersen? Toen haatten zij hem nog meer om zijn droom en om zijn woorden.

Het was God die aan Jozef deze droom gaf toen hij 17 jaar was. En die droom is ook helemaal uitgekomen.

Toen hij daarna nog een andere droom kreeg, werd de haat compleet bij zijn broeders. We lezen dit in vers 9:

9 En hij had nog een andere droom, die hij aan zijn broeders verhaalde. Hij zeide: Nu

heb ik weer een droom gehad, en zie, de zon, de maan en elf sterren bogen zich voor mij neer.

Ook die tweede droom was een droom van God die uitgekomen is. De haat van zijn broers werd compleet maar ook dat was in het plan van God want zij moesten hem zó haatten dat ze hem naar Egypte wilden verkopen.

Nadat Jozef zijn dromen aan zijn vader en zijn broers verteld had, waren zijn broers op een dag heengegaan om de schapen van hun vader te hoeden in Sichem.

En vader Jakob zond zijn zoon Jozef naar hen toe om naar hun welstand te vragen. Ook dat was een beschikking van God.

En dan lezen we weer over een beschikking van God als Jozef daar in het veld rondloopt om zijn broers te zoeken.

We lezen in vers 15:

15 Toen hij nu in het veld omdoolde, trof hem een man aan, die hem vroeg: Wat zoekt gij?

16 En hij zeide: Ik zoek mijn broeders; vertel mij toch, waar zij weiden.

17 Daarop zeide die man: Zij zijn van hier opgebroken, want ik heb hen horen zeggen: Laten wij naar Dotan gaan. Toen ging Jozef zijn broeders achterna en hij trof hen aan te Dotan.

Dat Jozef die man ontmoette was ook een beschikking van God. Die vroeg aan hem: wat ben je aan het zoeken. En toen hij zei: ik zoek mijn broers zei die man: ik heb ze gezien en heb ze horen zeggen: laten we naar Dotan gaan.

God had het zo beschikt dat die man dat gehoord had waardoor Jozef wist dat zijn broers in Dotan waren. Zo beschikt ook God alle grote en kleine dingen in ons leven en we moeten leren om dat te zien.

Toen hij zijn broers ontmoette, haatten zij hem en wierpen hem in eerste instantie in een put. Toen kwam de volgende beschikking van God. Er kwam namelijk een karavaan aan van Ismaëlieten met kamelen die gom, balsem en hars droegen.

En de broers zeiden tegen elkaar: Hij is ons vlees en bloed; we zullen hem niet doden maar aan deze Ismaëlieten verkopen. En ze verkochten hem voor 20 zilverstukken.

Jozef werd verkocht voor zilverlingen. Jezus werd verraden voor zilverlingen.

Als Jozef geweten had dat hij op weg was naar Egypte om onderkoning te worden, dan zou hij misschien wel gehuppeld hebben achter de kameel, waaraan hij vastgebonden was als een slaaf.

En dan lezen we in Genesis 39:1 de volgende beschikking van God:

1 Jozef nu werd naar Egypte gebracht; en Potifar, een hoveling van Farao, de overste der lijfwacht, een Egyptenaar, kocht hem van de Ismaëlieten die hem daarheen gebracht hadden.

2 En de Here was met Jozef, zodat hij een voorspoedig man werd, en hij woonde in het huis van zijn heer, de Egyptenaar.

3 Toen zijn heer zag, dat de Here met hem was, en dat de Here alles wat hij ondernam onder zijn hand deed gelukken,

4 Won Jozef zijn genegenheid en hij mocht hem bedienen; hij stelde hem aan over zijn huis, en alles wat hij had, gaf hij in zijn hand.

Hij diende Potifar ongeveer 10 jaar en deze werd hem steeds gunstiger gezind. Hij gaf hem zelfs de leiding over zijn huishouden en zijn bezittingen.

Jozef was trouw in het kleine en Jezus heeft ons dat geleerd want in Lucas 16 vers 10 staat:

Wie in zeer weinig getrouw is, is ook in veel getrouw. En wie in zeer weinig onrechtvaardig is, is ook in veel onrechtvaardig.

U kent het verhaal verder. Er broedde iets slechts in het hart van de vrouw van Potifar.

Ze wilde overspel met Jozef plegen maar Jozef weigerde. Hij zei die beroemde woorden tegen haar (Gen. 39:9b/10):

Hoe zou ik dan dit grote kwaad doen en zondigen tegen God? En ofschoon zij dag aan dag tot Jozef sprak, voldeed hij niet aan haar wens bij haar te gaan liggen en omgang met haar te hebben.

Zijn antwoord was radicaal en godvrezend. De Heere wist dat hij deze test aan kon.

Op een dag was er niemand in het huis van Potifar behalve zijn vrouw en Jozef. Daarover lezen we in Genesis 39:12 en verder:

12 Toen greep zij hem bij zijn kleed en zei: Kom bij mij liggen. Maar hij liet zijn kleed in haar hand achter, vluchtte en liep naar buiten.

13 Toen zij nu zag, dat hij zijn kleet in haar hand achtergelaten had en naar buiten gevlucht was.

14 Riep zij haar huisgenoten en zeide tot hen: Ziet toch, hij heeft ons een Hebreeuwse man gebracht opdat deze zijn spel met ons drijve; hij is bij mij gekomen om bij mij te liggen, maar ik heb met luider stem geroepen.

15 En toen hij hoorde, dat ik mijn stem verhief en riep, liet hij zijn kleet bij mij achter, vluchtte en liep naar buiten.

16 Daarop legde zij zijn kleet bij zich neer, totdat zijn heer thuiskwam.

17 En zij sprak tot hem in dezer voege: Die Hebreeuwse slaaf, die gij ons gebracht hebt, is bij mij gekomen om zijn spel met mij te drijven.

18 Maar toen ik mijn stem verhief en riep, heeft hij zijn kleet bij mij achtergelaten en is naar buiten gevlucht.

19 Zodra zijn heer de woorden hoorde, die zijn vrouw tot hem sprak: zo en zo heeft uw slaaf mij gedaan, ontbrandde zijn toorn.

20 En Jozefs heer greep hem en wierp hem in de gevangenis, de plaats waar de gevangenen van de koning gevangen zaten. Zo kwam hij daar in de gevangenis.

Toen beschuldigde ze Jozef van aanranding en wilde daarmee wraak nemen op zijn weigering.

En Potifar geloofde de woorden van zijn vrouw en werd heel boos en greep Jozef en wierp hem in de gevangenis.

Vraag: Was het nog steeds Gods plan met het leven van Jozef? Ja, volkomen.

En dan lezen we het mooie slot van hoofdstuk 39 nadat hij in de gevangenis geworpen werd:

21 En de Here was met Jozef; Hij bewees hem genade en deed hem de genegenheid van de overste der gevangenis winnen.

22 Daarom vertrouwde de overste der gevangenis al de gevangenen die in de gevangenis waren, aan Jozef toe, en al wat daar te doen was, deed hij.

23 De overste der gevangenis keek niet om naar iets dat hem was toevertrouwd, omdat de Here met hem was; en wat hij verrichtte, deed de Here gelukken.

Er staat in Jacobus 4:6 dat God de hoogmoedigen wederstaat en de nederigen genade geeft.

God beschikt ook al onze paden; laten we daarom op al onze wegen die Hij beschikt Hem verheerlijken. Dan zal het ons wel gaan.